

hiányos, ám így is figyelemre méltó bútorzattal együtt kapták a lakást –, de a zavartan tébláboló Jankó ekkor lecövekelt a ruhásszekrény előtt.

Hát tudod, s elgrimaszolta magát, lehet, hogy meg fogsz lepődni, azzal kitérte a szekrényt, megnézte magát a bal oldali ajtó tükrében, majd sarkon fordulva rámeredt a teliaggatott másik ajtóra, és azt mondta: Lojzókám, taníts meg engem nyakkendő kötni!

Baszd meg, hát ezért...?!

De most... mért?, hát... kit kérhetnék én meg? Mert eddig vígan elvoltam a kihajtott gallérral, még az esküvőn is, de most, hát az a helyzet, hogy a jövő héttől kineveztek prágai követnek...

Micsodának...?!

...és elő van írva az az átkozott protokoll is! Na most akkor kérdezzem meg a kultúrattasémtól, hogyan kell hurkot kötni?, hogy kiröhögjön?! Törtem a fejemet, hogy kit ismerek én, régi embert, aki nyakkendőt hord, és egyedül te jutottál az eszembe. Na, mondom, úgysí milyen rég láttam a Lojzít, egy-két telefon – hát másnapra megvolt a címed, munkahelyed, minden!

És azt is a protokoll írja, hogy egy nagykövet már vacsoravendéget is csak az ávóval hozhat?

Ne haragudj... hát megijedtél?

Kaiser legyintett, na, mutasd a nyakad! Lerántott a zsinórról egy nyakkendőt, odaállt Dusza Jankó mögé, s átkarolva őt, kezdte hurkolni a csomót – ám fele úton megállt. Hogy ő csak azzal a feltétellel, ha Dusza elárulja, minek vagy hát kinek köszönheti ezt a szépen ívelő karriert. S akkor a Jankó szégyellősen bevallotta, hogy hát... meg-tetszett a... – s fölfelé bökdösött az ujjával.

Kinek?

Hát a... s akkor az látszott a tükörből, hogy a szemét fordítja a plafonra.

Csak nem magának a kopasznak?, ámult el Kaiser, de akkor Dusza elég élesen rászólt, hogy nana, azért...!, holott még mindig összeölelkezve álltak a szekrénytükör előtt.

Legalábbis így képzeljük.

Rába György

SZÁMON KÉRŐ ÉBREDÉS

Félálomban féléberem
döbbenetedre fölkiáltasz
vijjogó hangon *nem oh nem*
és nem tudod ez mire válasz
s ahogy közben eszmélkedel
rossz párválasztás elhibázott

barátság foglár munkahely
 hol nem ismerted csak a jármot
 rendre eszedbe ötlük és
 a rád szegezett puska újra
 s ajtódon éji döngetés
 hogy is léphettél ilyen útra
 és majd reggelre ráncaid
 gyérülő hajad a tükörben
 ítéleted részletezik
 elalszol ismét kimerülten

ÓDA LÁBUJJAIMHOZ

Hódolatom Felség erős nagyujjam
 a szilárd rend hatalom talpköve
 te vaskos méltóság utadba álló
 székláb bútor merénylete se sérthet
 a többiek csak incifinci népség
 alattvalók bár néha mozgolódnak
 fickándozó huncut jelenlevők
 kiváltképpen nyüzsög ez a közepső
 vigadó kedvében a nevetlen
 zilálja megszegi a protokollt
 névtelen szürke hétköznapokon
 a hejehuja farsangi multság
 lázadozik felsőbb nyugalom ellen
 s mit mondjak arról amit a kisujj
 művel ez a törpe Zoli bohóc
 összehúzódik majd oldalt kirúg
 a nagyzó beképzelt csópp csibész
 még egy cipő bőrtönébe szorítva
 is csak ropja a maga kozáktáncát
 Felség nagyujj uralkodói tisztet
 hogy trónod a lábfejbe betonozva
 aprócseprők permanens forradalmát
 elviselje s együtt is éljen ezzel

TÉRDEIMEN INNEN

Reggel Ágyamon fölülök
 átkulcsolom két térdemet
 határposztok innen tovább
 rajtuk túl nem ragadhat el
 sóvárgás makacs úti láz
 a csontjaimnál trópusibb
 üdülőhely célja felé
 nincs érvényes útlevelem
 vonat- vagy repülőjegyem
 turistavágyat oltani
 őrt állnak gyöngye porcaim
 s nincs váltás vesztegethető
 hát várnom rá sincsen miért
 hagyom hogy hintáztassanak
 hadd vigyenek a vérerek
 a rejtélyes utaztatók
 legyen bár belső baleset
 az irány

Horváth Elemér

EVENING LAND

csillagok közé nyújtják meztelen
 karjaikat az erdő gallyai
 kőfalon repkény aluszik sötét
 gondjaival bajlódik a bogár

horizonton birodalmi tüzek
 s falusi kocsmá ég magányosan
 vackán a vándor átfordul megint
 s virrasztóan behúnyja a szemét

kései autó fut át a hidon
 fénynyaláb söpör kóbor bokrokat
 kertek alatt istenfélő kezek
 viszik hazájába az idegent